

KLAS ÖSTMAN om

nedläggning av FN, m m

Tack och lov är inte alla problem så svåra som de ser ut vid första anblicken. Förutsatt att man vågar göra som Alexander den store med den gordiska knuten: hugga av, istället för att försöka lösa upp.

Så till exempel hördes nyss en massa gny om att det saknades pengar till att lära skolbarnen simma. Samtidigt krävde Folkhälsoinstitutets chef rökförbud på alla landets krogar. Folkhälsoinstitutet har mig veterligt aldrig lämnat något som helst positivt bidrag till nationen, men däremot ständigt minskat det psykiska välbefinnandet hos dem som ogillar påbud från knämopsar med storhetsvansinne. Om man lade ner hela myndigheten skulle folkhälsan således förbättras omedelbart. De frigjorda skattemedel kunde dessutom användas till simundervisning, varpå antalet drunkningsolyckor skulle sjunka och hälsotalen följaktligen stiga än mer. Vad Folkhälsoinstitutet inte kan göra i livet, kan det uppnå genom sin död.

”Public service” är ett bekymmer som kräver ett något större hugg. Janne Josefssons valstugereportage, Erik Fichtelius mysaftnar med Göran Persson, programledare med slöja – allt bråk om sådant återgår ju på själva föreställningen att vi faktiskt behöver statliga, föregivet opartiska samhällsprogram i tv och radio. Men statsnyheter är väl rimligen ännu mindre motiverade i Sverige än i Kazakstan eller Peru? Lägg ner. Då slipper den högra halvan av folket gnissla tänder över att tvingas betala för den vänstra halvans propagandaverkstad. Och rödskäggen på Gärdet behöver inte hela tiden plåga sig med att försöka göra något som går emot deras natur. Även här kan ett alexanderhugg alltså förbättra folkhälsan!

FÖRÄLDRAPENNINGEN, sedan. Den måste bli individbaserad, därom sägs plötsligt alla upplysta människor vara eniga. Hälften till mamma, hälften till pappa. Den så kallade föräldrarollen måste moderniseras och om de sakramentskade föräldrarna inte begriper det så tvingas ju staten helt enkelt ta i med hårdhandskarna (hur man vet att alla barn behöver exakt 50 procent av mamma och 50 av pappa begriper jag inte riktigt, men man får anta att det beror på att jag inte är upplyst). Det vanligaste argumentet är dock

att kvinnors karriärer far illa av kombinationen av generös föräldrapenning och arbetsgivarnas vetskap om att mödrar brukar ta ut mer av den än fäder gör. Avsikten med en 50/50-regel är att lösa det problemet.

SJÄLV HAR JAG TROTT ATT föräldrapenningen redan svar baserad på en individ. Nämligen barnet. Icke så, alltså. Den är till för att öka likformigheten mellan de statistiska aggregaten vuxna män och vuxna kvinnor. Fast, om nu barnen inte har med saken att göra... Den önskade jämställdhetseffekten kan säkert uppnås både snabbare och billigare genom att helt avskaffa all föräldrapenning! Vi feminister kräver handling nu!

Det mest resoluta alexanderhugget behövs dock i världspolitiken. I skrivande stund är Aftonbladet enigt med en stor del av den europeiska vänstern om att det blivit dags att strunta i Förenta Nationerna. Något anfall på Irak får det inte bli, även om säkerhetsrådet någon gång skulle lyckas ena sig om ett sådant beslut. Här öppnar sig plötsligt en historisk alliansmöjlighet.

FÖR OCKSÅ PÅ POLITIKENS andra kant har många börjat ifrågasätta FN, såväl moraliskt som realpolitiskt. Kanske därför att organisationen gjort Libyen till ordförande i sin kommission för mänskliga rättigheter och att Irak i maj blir ordförande i nedrustningskommissionen. Sönt retar trångsynta högerpopulister. Liksom det faktum att om säkerhetsrådet skall vara sista instans för beslut om krig och fred, så betyder det att man lägger avgörandet i händerna på den kinesiska regimens vetomakt. I engelska Spectator väcktes nyligen frågan om inte USA och Storbritannien borde lämna organisationen. Och i Sverige tror jag att någon mörkerman redan har beskrivit FN som en permanentad kombination av clown- och maffiakongress. Så kanske kan jag och Helle Klein snart tåga på gatorna tillsammans. Om inte hand i hand, så åtminstone under ett gemensamt banér: Lägg ner FN!

Klas Östman (klas.ostman@svensktidskrift.se) är redaktör för Svensk Tidskrift.

